

10 ФУ.РУ.3

Այս սէրը մէկէն ի մէկ եկեր էր ծե-
րունիին, իր կեանքին վերջին տարինե-
րուն: Օր մը երկու աղաւնի թռելով ներս
մտեր էին տանը պարտէզին վրայ նայող
մէկ պատուհանէն ներս, ու հոն մնացեր

Դեբորանին պահ մը կեցաւ, յետոյ
ուխին մէջ առաջոյտ եղաւ, պրտալով:
— Դուք վար ինչէք, ես ետեւեւում
չհասնիմ:

Դէպի իր մեծ թրով սենեակը կ'եր-
թար վազէր ի վաղ, երբ մէկէն իր ըն-
ացքը փոխեց ու չնչապառ երթալով
արտեղէին վրայ նայող մեծ սենեակը,
սցաւ. զայն ու աղանձեղանքով քով վա-
զաւ. Աղանձները ամիսէն ալ իւր
նոցերէ կ'ին, իրենց թատերուն վրայ
սինգնած, զահանդեալ, օտարու մը վազե-
լի ենք ճերմակ փայլուն կրիւնով վար,
իրենց անապուստի խելամոռլթեամբ լը-
նալով զգացած, առանց կ'արեւնաւ ու
շէն թէ ո՛ւսակից պիտի գար այն: Ծե-

